

פרשת בא

פרשת בא ממשיכה את תיאור מכות מצרים מהפרשה הקודמת, ועוסקת במכות האחרונות והקשות ביותר. פרעה מוכן לשחרר את העם ולציידו בכל הנדרש להם לפולחן, אולם אלוהים מכביד את לב פרעה. אלוהים מכה את המצרים במכת הארבה, מכת החושך ומכת הבכורות. בליל מכת הבכורות בני ישראל מתכוננים ליציאה לדרך ואוכלים את קורבן הפסח – אכילת צלי על מצות ומרורים בצוותא. פרעה משחרר את בני ישראל לצאת לדרכם, והם יוצאים למדבר. אלוהים מצווה את חג הפסח לדורות – לזיכרון לדורות של יציאת מצרים. מופיעה גם מצוות פדיון הבכורות, גם היא כזיכרון לדורות למכת בכורות ויציאת מצרים.

<p>מה לדעתכם חשיבותו של הזיכרון בגיבוש העם? נסו לערוך רשימה: אילו מן הדברים המופיעים בפרשה ביחס לחג הפסח מתקיימים גם במשפחתכם ואלו לא? אלו דברים נוספו במרוצת השנים ואלו השתנו? באיזו מידה חשוב לשמר את מנהגי חג הפסח?</p>	<p>הפרשה מקנה חשיבות מיוחדת לזיכרון לדורות – חג הפסח מצווה כזיכרון לדורות, כמו גם מצות 'פדיון הבכורות'.</p>	<p>תרבות מתחדשת</p>
<p>השוו את דמותו של אלוהים בפרשה עם דמותו המשתקפת מפרק ג', 13-14. מה יכול להיות הרקע להבדלים?</p>	<p>דמות האלוהים</p>	<p>עולמם של אבותינו</p>
<p>הפרשה עוסקת בין השאר בנקמת אלוהים במצרים – ומדובר בענישת כל המצרים. האם האשמה מוטלת לפתחו של כל מצרי? האם לדעתכם ראוי להעניש את כל העם המצרי על פשעי מלכו ומנהיגיו? אם לא - מה כן ראוי היה לעשות?</p>	<p>עונש קולקטיבי</p>	<p>ערכים בפרשה</p>